



Recensies



De Kersentuin

Theater

Van Tsjechov door

STAN.

Kunstenfestivaldesart

ts, Théâtre Varia,

Brussel, 14/5.

Tournee: stan.be.

*STAN's De Kersentuin is vaak **verbluffend geestig** en tegelijkertijd droevig. De groep kent zijn Russen.*

Het samen vormgeven van het stuk en de voorstelling is het geheim achter het succes van het gezelschap.

Een enigma, dat is het, Tjechovs *Kersentuin*. De makers van STAN benadrukken het nog eens in hun programmaboekje. Een komedie noemde de schrijver zijn laatste stuk zelf, maar sinds de première in 1904 is het aan allerlei interpretaties onderhevig geweest. De Vlaamse groep denkt dat de meester op liefdevolle toon zou zeggen: zoek het zelf maar uit.

En dat hebben ze gedaan, met een prachtig evenwichtig resultaat. Hun *Kersentuin*, die met Hemelvaart op het Brusselse Kunstenfestivaldesarts in première ging, is verbluffend geestig - niet vet dijenkleten, maar regelmatig zachtjes grinniken. Tegelijk is het droevig - geen tranentrekkerij, wel hartzeer.

STAN kent z'n Russen en maakt deze, in de traditie van *Zomergasten* (2010),

met relatief grote bezetting. Jolente De Keersmaecker is Ljoebov Ranjevskaja, dat verbaast al evenmin als dat het teleurstelt: heerlijk gespeeld. Frank Verduyssen als nouveau riche Lopachin die haar landgoed opkoopt: prachtig in zijn onmacht.

Dat is het wat betreft de STAN-kern, maar daar is Robbie Cleiren, vaste gast, die Ljoebovs broer een mooie ontwikkeling meegeeft. Stijn Van Opstal, leuk in de beide rollen die hij vertolkt. En dan treedt er een jonge vrouwelijke schare aan, die verrast: Rosa van Leeuwen zagen we eerder als (komisch) talent, dat hier de merkwaardige rol van gouvernante c.q. goochelaar vormgeeft. Naast haar valt Evgenia Brendes op, die de tragiek van Varja mooi gestalte geeft.

Dat gezegd hebbende, is het groepsproces geheid het geheim achter ook weer dit succes. Want het klopt, iedereen heeft z'n plan, weet z'n plek en het ziet er beeldschoon uit - met dank aan ook Damiaan De Schrijver.

Karin Veraart